

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HARGHITA
MIERCUREA - CIUC

Dosar nr. /R /2006

SENTINȚA CIVILĂ NR. 1819

Ședința publică din 31 mai 2006

Instanța compusă di

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

S-a luat în examinare rejudecarea acțiunii în contencios administrativ formulata de reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâtele DIRECTIA FINANTELOR PUBLICE HARGHITA si DIRECTIA REGIONALA VAMALA BRASOV.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: reclamant SC SRL reprezentat de av. , lipsă fiind: pârât DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA, pârât DIRECTIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se învederează de către grefierul de ședință că pârâtele au depus întâmpinări.

Reprezentantul reclamantei arată că nu dorește termen de judecată pentru studierea întâmpinărilor, deoarece cunoaște conținutul acestora.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei, av. , solicită admiterea acțiunii pentru motivele arătate în acțiune, absolvirea de la plata sumei de lei, anularea în tot a deciziei nr. 30 din 2005, constatarea netemeinicii calculării dobânzilor și penalităților.

Nu solicită cheltuieli de judecată.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr.93/R/2006 pronunțată de Curtea de Apel Tg.Mureș au fost admise recursurile declarate de D.G.F.P. Harghita și A.N.A.F.- A.N.V. Direcția Regională Vamală Brașov și a fost casată sentința civilă nr.1467/2005 a Tribunalului Harghita și cauza a fost trimisă în rejudecare.

Prin acțiunea înaintată la Tribunalul Harghita reclamanta S.C.

S.R.L.în contradictoriu cu pârâții DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE HARGHITA și DIRECTIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV, a solicitat anularea Deciziei nr.30 din 2005, emisă de pârâtă și suspendarea executării procesului verbal de control nr.53/10 mai 2005 în privința executării silite a sumei de lei.

Reclamanta arată că a depus o contestație împotriva procesului-verbal de control nr. din 2005, prin care a solicitat anularea parțială a acestuia datorită faptului că în urma controlului efectuat a achitat prin ordin de plată suma de lei taxe vamale, lei comision vamal și lei taxă

pe valoarea adăugată, obiectul contestației vizând doar penalități de întârziere și dobânzi, rămânând de achitat suma de lei, de fapt suma contestată.

D.G.F.P. Harghita a respins contestația cu motivarea că debitul reținut în sarcina societății este de natură vamală, astfel că dobânzile și penalitățile reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul.

Reclamanta susține că o asemenea motivare nu este nelegală pentru că nu ține cont de condițiile concrete în care s-au derulat operațiunile de impozit, respectiv disp. art.22 din Legea nr.133/1999.

La data efectuării importurilor nu au mai calculat și perceput taxe vamale, tva și comision vamal fiindcă au considerat că prevederile art.22 din Legea nr.133/1999 sunt aplicabile.

La acea dată, deci la data la care s-a efectuat vămuirea societatea a și încheiat operațiunea respectivă, atât din punct de vedere vamal cât și contabil, cunoscând faptul că organul vamal nu acorda liber de vamă dacă n-ar fi fost achitate taxele vamale și tva aferentă valorii mărfurilor importate.

Cu ocazia derulării operațiunii de vămuire au fost prezentate exact acele acte care justificau aplicarea art.22 din Legea nr.133/1999 și nu s-a indus în eroare organele vamale prin mijloacele viclene pentru a beneficia de facilitățile acordate.

De altfel, în cursul procesului verbal de control rezultă că "societatea comercială a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999, respectiv scutire de la plata taxelor vamale și scutire de la plata TVA.

De altfel, așa cum rezultă din procesul-verbal de control, drepturile de import aferente operațiunilor de mai sus au fost recalulate, organul de control vamal ținând cont de prevederile art.22 din Legea nr.133/1999 la data importurilor nu erau în vigoare, fiind abrogate prin O.U.G. nr.215/1999, respectiv O.U.G. nr.17/2000.

În continuare reclamantul mai arată că disp.art.22 din Legea nr.133/1999 au fost abrogate succesiv prin două acte normative O.U.G.nr.215/1999 și O.U.G.17/2000, așadar de două ori prin acte normative inferioare.Ulterior, a fost publicată în M.Of.nr.306/2001 Legea nr.285/2001 pentru respingerea O.U.G. 215/1999.

Referindu-se la circumstanțele concrete ale operațiunii vamale, reclamanta arată că: liberul de vamă în speță a fost acordat chiar de fostul șef al Biroului vamal, dl., care trebuia să cunoască reglementările în materie pentru a nu da posibilitatea organului de control vamal ca după 5 ani de zile să considere că din eroare s-au stabilit aceste facilități vamale. Dacă s-a făcut din eroare atunci este răspunzător în primul rând prepusul, adică fostul șef al vămii care a semnat pentru aplicabilitatea art.22 din Legea nr.133/1999 și apoi comitentul, cu alte cuvinte Direcția Vamală Brașov, unitate cu personalitate juridică la care era angajat persoana respectivă.

Cu toate acestea, societatea înainte de depunerea prezentei contestații a și achitat contravaloarea debitelor fiscale, deci acele datorii care trebuiau să fie achitate în urmă cu aproape 5 ani de zile, dacă organul vamal ar fi cunoscut că începând cu data de 15 martie 2000, art.22 și 25 din legea nr.133/1999 era abrogată.

Faptul că exclusiv organul vamal nu a cunoscut dispozițiile noi, ori le-a ignorat pur și simplu, acest lucru nu i se poate imputa prin calcularea de penalități de întârziere și dobânzi extraordinar de mari în condițiile în care autoritatea de control al organului vamal care a închis operațiunea trebuia și aceasta să intervină imediat după vămuire, deci la câteva zile.

În ce privește suspendarea executării procesului verbal de control nr. din 2005 în ce privește executarea silită a sumei de lei, până

la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, societatea a invocat că zilnic încheie operațiuni de vămuire iar în situația în care datorită acestor datorii vamale i se vor bloca posibilitățile de vămuire atunci pierderile societății vor fi și mai mari.

Pârâta se opune la admiterea acțiunii arătând că autoritatea vamală într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă trebuie să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și să încaseze diferențele constatate, conform art.61 și 164 din legea nr.141/1997.

Examinând actele și lucrările dosarului, stabilește următoarele:

Prin procesul verbal de control nr. / / 2005, organele vamale au calculat în sarcina societății majorări de întârziere în sumă de / / lei și penalități de întârziere în sumă de / / lei, aferente drepturilor de import stabilite tot prin acest proces verbal în sumă de / / lei, în urma constatării că petenta a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale, conform art.22 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, pentru operațiunile de import cu DVI nr. / / 2000, nr. / / 2000 și nr. / / 2000, la data care prevederea nu era în vigoare, fiind abrogată.

Este adevărat că : "orice obligație bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, calculul majorărilor de întârziere începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare la care s-a stabilit diferența, până în ziua plății inclusiv."

"Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere.

În speță nu se poate reține că neplata taxelor vamale se datorează culpei reclamantei. Aceste taxe au fost greșit calculate pentru că organul vamal nu a cunoscut că disp.Legii nr.133/1999 au fost modificate. Ulterior, această împrejurare (necunoașterea legii) a fost indirect recunoscută prin aceea că în cuprinsul procesului-verbal de control s-a menționat că "Societatea a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999".

Deși s-a ivit această împrejurare, se poate constata că, reclamanta a avut o atitudine care denotă buna sa credință prin aceea că a achitat taxa vamală, comisionul + TVA pe care ar fi trebuit să plătească la data vămuirii. Aceste sume deși au fost achitate cu întârziere, consideră că ele deși sunt purtătoare de dobânzi nu poate fi puse în sarcina reclamantei. Aceasta dacă ar fi știut ar fi achitat toate taxele, așa cum s-a și întâmplat și nu ar fi așteptat aproape cinci ani, timp în care suma s-a majorat în continuare datorită dobânzilor.

Nici organele vamale nu pot invoca propria culpă pentru a încasa o datorie care nu ar fi existat dacă ar fi calculat taxele vamale conform legii în vigoare.

Conform legii dobânzilor și penalitățile de întârziere se datorează doar pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare.

Din moment ce taxele vamale care nu au fost achitate, ca urmare a calculului greșit făcut de organele vamale, au fost stabilite doar prin procesul verbal de control nr. / / 2005 înseamnă că aceste sume au devenit scadente doar la data de 5.06.2005 după care se putea calcula dobânzile și penalitățile.

Societatea comercială reclamantă după calcularea sumelor restante a și achitat acestea și în acest fel nu poate fi obligată la plata dobânzilor și penalităților de întârziere retroactiv.

Astfel urmează ca acțiunea să fie admisă în sensul solicitat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea reclamantei SC SRL cu sediul în
, str. , nr. , județul HARGHITA în contradictoriu cu pârâtele
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA cu sediul în
Miercurea-Ciuc, str. Revoluției din Decembrie, nr. 20, județul HARGHITA,
DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în Brașov, str. Harmanului,
nr. 50, județul BRAȘOV și în consecință:

Dispune suspendarea executării procesului verbal de control nr. din
2005 emis de Agenția Națională de Administrație Fiscală Autoritatea
Națională a Vămirilor până la soluționarea irevocabilă a cauzei.

Anulează decizia nr. 30/2005 emis de Agenția Națională de
Administrație Fiscală D.G.F.P HARGHITA.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 31 mai 2006.

Președinte,

s.s. indescifrabil

Grefier,

s.s. indescifrabil

pentru conformitate,